

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118363977
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:6118363977.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, Majernikova 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanému: V. J., I.. XX.X.XXXX, I.. Y.. Z. X, XXX XX Z., o zaplatenie 398,33 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi zaplatiť sumu 398,33 Eur s úrokom z omeškania v sume 8 % ročne zo sumy 398,33 Eur od 7.8.2019 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica 28.10.2018 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 398,33 Eur s úrokom z omeškania 13 % ročne zo sumy 398,33 Eur od 7.4.2003 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX zo 4.3.2003 poskytol žalovanému úver vo výške 398,33 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom. Tvrdil, že ním poskytnutý úver sa stal splatným dňom 6.4.2003 pre jeho neplnenie riadne a včas. Žalobca vyzýval na jeho úhradu prostredníctvom upomienok, na ktoré žalovaný nereagoval. Tvrdil tiež, že žalovaný bol výzvou z 24.10.2018 požiadaný o zaplatenie splatného dlhu, avšak žiadnu sumu ku dňu podania žaloby neuhradil. V doplnení žaloby uvádzal, že žalovaný od žalobcu prevzal poskytnuté peňažné prostriedky v hotovosti dňa 4.3.2003, t.j. v deň podpisu zmluvy, čo vyplýva z listinného dôkazu - Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX. Prevzatie poskytnutého úveru (peňažných prostriedkov) potvrdil žalovaný svojím podpisom na samotnej zmluve. Žalovaný nepoukázal žalobcovi ani čiastočnú úhradu, pričom z uvedeného vyplýva, že ku dňu vyhotovenia tohto vyjadrenia peňažný záväzok žalovaného z titulu tejto úverovej zmluvy nebol splnený vôbec, t.j. ani len čiastočne. Žalobca sa svojím návrhom domáha vrátenia samotnej istiny poskytnutého úveru. Zákonný úrok z omeškania si uplatňuje tak od 7.4.2003, t.j. po splatnosti pohľadávky Žalobcu. V zmluve o úvere sa zmluvné strany dohodli, že Žalovaný je povinný uhradiť poskytnutý úver v 4 dvojtýždňových splátkach počnúc dňom 18.3.2003. V zmysle čl. 4 Všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvorili prílohu samotného návrhu sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, že dlžník neuhradí včas dve po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, stáva sa celý dlh splatný okamžite.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal voči žalovanému 22.11.2018 platobný rozkaz sp. zn. 1Up/916/2018 z 22.11.2018, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk o čom bol žalobca upovedomený prípisom Okresného súdu Banská Bystrica zo 4.2.2019. Žalobca preto navrhol podaním z 15.2.2019 pokračovanie v konaní na príslušnom súde. V zmysle § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa tým vydaný platobný rozkaz zrušil a vec bola postúpená Okresnému súdu Bardejov.

4. Žalovanému bola žaloba účinne doručená postupom upraveným v § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) dňa 6.8.2019 spolu s uznesením vydaným podľa § 167 ods. 1 a 2 C.s.p. a procesnými poučeniami. Žalovaný sa k žalobe napriek výzve v súdom stanovenej lehote 15 dní nevyjadril.

5. S poukazom na § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariaďovať ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur konajúci súd spor prerokoval bez nariadenia pojednávania, keďže žalovaná pohľadávka uvedenú sumu nepresahovala a zabezpečené listinné dôkazy súd vzhliadol za postačujúce pre svoje rozhodnutie.

6. Vo veci vykonal dokazovanie obsahom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX zo 4.3.2003, k nej pripojenými Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, výzvou na úhradu z 24.10.2018 ako aj pripojeným spisom 1Er 385/2003.

7. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“) bolo zistené, že strany sporu uzavreli zmluvu, ktorou žalobca poskytol žalovanému úver v sume 12.000,-Sk, (v prepočte 398,33 Eur), ktorý sa zaviazal žalovaný splatiť zvýšený o poplatok vo výške 3.120,- Sk (v prepočte 103,57 Eur) teda spolu v sume 15.120,-Sk (v prepočte 501,89 Eur) a to v 4 dvojtýždňových splátkach po 3.780,- Sk (v prepočte 125,47 Eur) na účet veriteľa počnúc dňom 18.3.2003. Súčasťou zmluvy bolo splnomocnenie aj pre advokáta W.. G. N., na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, aby v mene žalovaného uznal záväzok z úveru tak aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre súdny výkon rozhodnutia alebo pre exekúciu na celý majetok žalovaného do výšky vzniknutej pohľadávky, resp. jej zostatku v prípade čiastočného splatenia jej dlhu. Súčasťou zmluvy mali byť aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, pri ktorých bolo zistené, že žalovaným neboli podpísané a nie je teda preukázané oboznámenie sa s nimi žalovaným. Preto nemôže obsahovať podmienky, ktoré by žalovaného zmluvne zaväzovali.

8. Z predloženej výzvy na úhradu z 24.10.2018 vyplýva, že žalovaný vo vzťahu k nároku zo zmluvy ku dňu vystavenia výzvy vedie aktuálnu výšku dlhu v sume 1.204,16 Eur. Doručovanie tejto výzvy žalobca v konaní nepreukázal a nepreukázal ani doručovanie žiadnych výziev a úkonov smerujúcich k platnému zosplateniu úveru.

9. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1Er/385/2003 bolo zistené, že žalobca na podklade notárskej zápisnice osvedčujúcej vyhlásenie žalovaného zastúpeného W.. Z. Ž. o uznaní záväzku z nesplateného úveru č. XXXXXXXX v sume 15.120,- Sk s tejto sume prislúchajúcim úrokom z omeškania 0,25 % denne a o súhlase s vykonateľnosťou podľa § 274 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku z 1.7.2003, resp. súhlase s exekúciou podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. požiadal 20.10.2003 súdnu exekútorku V.. Y. Ž. o vykonanie exekúcie. Okresný súd Bardejov vo veci dňa 11.11.2003 vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. XXXXXXXXXX. Uznesením č.k. 1Er/385/2003-22 zo 17.4.2012 súd exekúciu vedenú súdnou exekútkou V.. Y. Ž. pod č. EX 1241/2003 vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 9CoE/106/2012-52 z 21.2.2013 dňa 20.3.2013. Podľa označeného rozhodnutia, súd vyhodnotil splnomocnenie pre advokáta W.. G. N. obsiahnuté v úverovej zmluve číslo XXXXXXXX, na základe ktorého konal jeho substitút W.. Ž. pri spísaní Notárskej zápisnice za neplatné, predovšetkým z dôvodu, že uznanie dlhu malo byť dlžníkom udelené splnomocnencovi v čase, keď žiadny dlh ešte neexistoval, nakoľko v tom čase nemohlo byť zrejmé, či vôbec a ak áno kedy a v akom rozsahu dlžník poruší záväzok splácať poskytnutý úver, t.j. dlžník sa ním vopred vzdal svojho práva na uznanie, resp. neuznanie dlhu v dobe, keď ešte nemal ani nemohol mať vedomosť o jeho prípadnom vzniku ani o jeho výške a preto je toto splnomocnenie neurčité, všeobecné a absolútne neplatné. Aj keď vzhľadom na ust. § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) v prípade Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX zo dňa 4.3.2003 ide o úver vyňatý z pôsobnosti v tom čase účinného

zákona o spotrebiteľských úveroch, vzhľadom na skutočnosť, že dlžníkom je spotrebiteľ (§ 2 ods. 1 písm. a/ zák. č. 634/1992 Zb.), čo je zrejmé tak z obsahu zmluvy ako aj z označenia dlžníka v nej identifikačnými znakmi pre fyzické osoby - nepodnikateľov (menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu), uvedené nič nemení na skutočnosti, že záväzkový vzťah účastníkov podlieha režimu v tom čase účinného zákona číslo 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. V prípade predmetnej úverovej zmluvy ide o „typovú zmluvu“ v zmysle ust. § 23a v tom čase účinného zákona o ochrane spotrebiteľa, t.j. o zmluvu, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Takáto typová zmluva nesmie podľa § 23a ods. 2 písm. a) a b) citovaného zákona obsahovať neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Predmetné splnomocnenie nebolo individuálne dohodnuté, bolo súčasťou vopred veriteľom pripraveného formulára úverovej zmluvy, pričom je skutočnosťou známou súdu z jeho činnosti, že veriteľ rovnaký formulár úverovej zmluvy s rovnakým inkorporovaným plnomocenstvom používal opakovane v mnohých prípadoch a dlžník ako spotrebiteľ ho nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť, je teda zrejmé, že nevyjadruje skutočnú vôľu dlžníka a nebolo udelené slobodne tak, ako to vyžaduje § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše zakladá nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán na škodu spotrebiteľa a je v rozpore s dobrými mravmi.

10. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

11. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

12. Podľa § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

13. Podľa § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy uvedený zákon sa nevzťahuje na zmluvy na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov.

14. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

16. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

22. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.1.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 4.3.2003 bola uzavretá zmluva o úvere č.8050736, ktorá je vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, zmluvou spotrebiteľskou - typovou v zmysle § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, aj keď sa na ňu nevzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere.

24. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata istiny úveru v sume 398,33 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru vo výške 398,33 Eur poníženou o splátky žalovaného v prospech žalobcu vo výške 0,00 Eur a úroku z omeškania vo výške 13 % ročne. Ďalšie nároky, či už poplatok za poskytnutie úveru v sume 3.120,- Sk (v prepočte 103,57 Eur), rôzne zmluvné pokuty, poplatky za upomienky a iné poplatky, ktoré boli obsiahnuté v Zmluve o úvere a Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru žalobca v konaní neuplatňoval. V konaní nebolo sporné, že žalovaný úver čerpal a na jeho úhradu nezaplatil žiadnu splátku. Vzhľadom na to, že súd ako bude ďalej rozvedené dospel len k záveru o čiastočnej neplatnosti zmluvy, resp. jej niektorých zmluvných podmienok, avšak uvedené nemá dosah na platnosť dojednania o poskytnutí úveru v sume 398,33 Eur ani na povinnosť žalovaného poskytnúť úver vrátiť, súd žalobe čo do zaplata istiny vyhovel a žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 398,33 Eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

25. V otázke platnosti zmluvy o úvere sa súd ďalej stotožňuje so závermi uvedenými v uznesení č.k. 1Er/385/2003-22 zo 17.4.2012 o tom, že splnomocnenie obsiahnuté v tejto zmluve pre advokáta W. G. N., na základe ktorého mohol spísať notársku zápisnicu ako exekučný titul je neplatným právnym úkonom a v tomto smere odkazuje na obsah označeného uznesenia, osobitne na dôvody prebraté do bodu 9. odôvodnenia tohto rozsudku. V tejto časti tak považuje zmluvu o úvere za neplatnú. Ďalej súd zistil, že medzi stranami zmluvy o úvere nebolo ani platne dohodnuté právo žalobcu na predčasné zosplatenie úveru, t.j. že v prípade, ak dlžník nesplní niektorú splátku, bude môcť veriteľ žiadať o zaplata celého úveru, keďže písomná zmluva o úvere takého dojednania neobsahuje. Je pravda, že v článku 4 tretia veta predložených Všeobecných podmienok poskytnutia úveru bolo uvedené, že v prípade ak dlžník neuhradí včas dve po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, stáva sa celý dlh splatný okamžite, avšak podľa názoru súdu na toto pravidlo nemožno prihliadať, pretože žalobca nepreukázal platné dojednania takejto zmluvnej podmienky v právnom úkone uzavretom so žalovaným. Dojednania zmluvných strán podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok vyhotovených formulárovým spôsobom na osobitnej listine bez toho, aby bolo preukázané oboznámenie sa s nimi druhou zmluvnou stranou, teda pri podpise zmluvy. K tomu súd poukazuje aj na notoricky prijímaný právny názor, potvrdený rozhodnutím Ústavného súdu

Českej republiky vo veci sp. zn. I ÚS 3512/11 a radom rozhodnutí všeobecných súdov (napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25Co/80/2018 z 18.12.2018 alebo 3Co/153/2018 z 8.1.2019), v zmysle ktorej síce časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na obchodné podmienky, nemalo by sa to však týkať podstatných náležitostí zmluvy (ale len dojednaní technického a vysvetľujúceho charakteru), a pokiaľ by tak napriek tomu dodávateľ urobil, nemožno takémuto jeho postupu priznať právnu ochranu. Takéto ustanovenie teda môže byť súčasťou iba samotnej zmluvy, ktorá je podpísaná zmluvnými stranami, t.j. veriteľom a dlžníkom, čo v danom prípade preukázané nebolo. Zároveň podľa názoru súdu, v zmluve o úvere síce bola síce stanovená splatnosť úveru (v 4 dvojtyždňových splátkach po 3.780,- Sk, počnúc dňom 18.3.2003), avšak súd uvedené dojednanie považuje za absolútne neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť. Splätnosť jednotlivých splátok musí byť stanovená tak, aby dlžník vedel jednoducho určiť, v ktoré dni sú splätné jednotlivé splátky úveru. Zmluva o úvere však obsahuje iba termín splatnosti prvej splátky (dňa 18.3.2003), uvedenie ďalších termínov splátok č. 2 až 4 už neobsahuje. Nevyplyva z nej ani nespochybniteľné pravidlo, k akému termínu (dňu) má nastať splätnosť ďalších splátok a ani konečný termín splatnosti úveru. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že splätnosť úveru nebola v zmluve o úvere platne dojednaná a mohla nastať podľa § 563 Občianskeho zákonníka až doručením žaloby žalovanému, ktorú súd považuje za výzvu veriteľa na plnenie (žalobca predložil výzvu na úhradu zo dňa 24.10.2018, avšak nepredložil žiaden dôkaz o jej doručení žalovanému).

26. Žaloba bola žalovanému účinne doručená dňa 6.8.2019, teda splätnosť úveru nastala podľa § 563 Občianskeho zákonníka dňa 6.8.2019 a až dňom 7.8.2019 sa žalovaný dostal do omeškania. Preto súd postupom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 398,33 Eur od 7.8.2019 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti požadovaných úrokov z omeškania, žalobu zamietol. Uvedené zamietnutie prevyšujúcej časti žaloby sa vzťahuje ako na obdobie od 7.4.2003 o 6.8.2019, tak aj na výšku požadovaného úroku z omeškania, keďže ich splätnosť nastala preukázaným doručením výzvy žalovanému 6.9.2019, a omeškanie nastalo až 7.9.2019. Súd v tejto otázke vychádzal z názoru, že záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013 a preto žalobca mohol požadovať úrok z omeškania zvýšený o 8 percentuálnych bodov oproti sadzbe ECB v čase prvého dňa omeškania, teda vo výške 8 % ročne.

27. Ako obiter dictum súd poznamenáva, že uplatnenie nároku na úrok z omeškania vo výške 13 % ročne od 7.4.2003 do zaplatenia považuje súd aj v prípade záveru o platnosti dojednaní termínu splátok úveru za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi a tak rozporný s obsahom a zmyslom § 3 Občianskeho zákonníka a to vzhľadom na neospravedliteľnú nečinnosť žalobcu pri dôslednom uplatňovaní svojich práv a využívanie právne neakceptovateľných postupov v minulosti spočívajúcich v iniciovaní exekučného konania na podklade absolútne neplatného právneho úkonu, ktorý bol realizovaný na základe neplatnej zmluvnej podmienky rozpornej s obsahom § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Bolo by neprimerané a z hľadiska dobrých mravov neakceptovateľné, ak by spotrebiteľ po tak dlhej dobe od poskytnutia úveru, pre žalobcom zavinené nesprávne využitie právnych prostriedkov ochrany svojich záujmov, bol zaviazaný v konaní začatom 28.10.2018 na plnenie sankcií za omeškanie uplatňovaných od 7.4.2003, reálne v rozsahu niekoľkonásobne presahujúcim istinu dlhu.

28. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. vychádzajúc zo záveru, že žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu celej uplatnenej istiny dlhu, preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

31. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého

rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.